

op bag Øret. „Jeg hører, De er en ivrig Beundrer af denne saakaldte Folkefrihed og denne . . . denne saakaldte . . . almindelige Stemmeret, jeg be'r!“

„Unægteligt!“ svarede Emanuel, lidt utaalmodig over at blive afbrudt fra denne Kant.

„De vil da maaske tillade mig, Højstærede, at fremføre for Dem et Eksempel, som dog maaske vil bringe Dem paa nogle andre Anskuelser. Jeg behøver blot at fremføre et eneste Eksempel for klart at godtgøre for Dem, hvor forkastelig, ja rent ud fordærvelig denne . . . jeg be'r . . . denne saakaldte . . . almindelige Stemmeret er for et Lands Fremtid og Velfærd.“

Fru Hassing sendte sin Mand et Blik for at faa ham til at standse Onkel Joachim. Men Doktoren, der bag sit korrekte og værdige Ydre gemte ikke saa lidt af en ungdommelig Skælmsmester, lod, som om han ikke saa' det. Han fandt, at det kunde være ret underholdende at blive Vidne til en lille Holmgang mellem de to stridslystne Herrer.

„Jeg tillader mig altsaa — ganske kort — at fremføre følgende for Dem,“ fortsatte Jægermesteren. „Jeg havde en Gang . . . for nogen Tid siden, hm! . . . en Røgter . . . en Røgter, forstaar De! Maaske en meget ædruelig og skikkelig Person, men ganske uvidende, aldeles blottet for selv de